

Emilie Torp Henriksens grundlovstale

Taler

Emilie Torp Henriksen
Projektleder hos
Ungdomsbureauet

Dato

5. juni 2020

Sted

–

Omstændigheder

På grund af COVID-19 blev talen holdt uden publikum og streamet på Facebook.

Intro

Jeg står her på toppen af Ungdomsbureauet. Midt på Nørrebro. Med udsigt ud over byens tage. Landet er begyndt at summe igen efter et forår, hvor alt blev lukket ned. Og det føles godt.

Jeg har glædet mig så meget til, at vi kunne komme ud igen. Til andre mennesker, til fællesskaber. Og til larm.

Jeg ved godt, at nedlukningen for nogle har været overraskende **rar**. At det var en anledning til at stoppe op og mærke efter. En dæmpende dyne, der blev lagt over vores tilværelse. Og der var da også noget rart over både fællessang og surdej.

Men hvor har jeg dog glædet mig til at komme ud igen. Til kropssprog, kaos og kærlighed. Sommeren er kommet, og det har vi virkelig trængt til.

Optakt til opråb

I dag er det grundlovsdag – dér, hvor vi fejrer grundloven. Vores demokrati. Vores fællesskab. Vores måde at træffe beslutninger på.

Og ja, jeg skal da nok sige et par pæne ord om grundloven, men hvad der er endnu vigtigere end at hylde grundloven, er at huske, hvorfor den blev til. Tusindvis af mennesker ville ikke finde sig i tingenes tilstand – og skabte en forandring for befolkningen.

Dét skal vi huske. Det er det, vi skal bruge historien til. At minde os om vores mulighed for at skabe forandring.

Vi glemmer det tit. Vi bliver lullet ind i den her idé om, at tingene bare er, som de er. "Sådan er det jo", siger din onkel. Eller "vi kan alligevel ikke gøre noget ved det", siger din roomie.

Men det holder simpelthen ikke. Du kan altid gøre noget. Samfundet består af mennesker. Og du er ét af dem.

(PAUSE)

Lidt om grundloven

Grundloven er svær at forstå. Trust me – den hænger indrammet her på vores kontor, og jeg møder den hver gang, jeg kommer ind ad døren. Dørklokken ringer og minder mig om, at grundloven findes. Så kigger jeg på nogle af paragrafferne og tænker ærlig talt, at den trænger lidt til en sproglig opstrammer.

Men essensen er fed. Og derfor var den så vigtig at kæmpe for. Vi har lov til at stemme. Vi har lov til at samles. Vi har lov til at lave foreninger. Og vi har lov til at kritisere magten.

Den er god, den grundlov. Umulig at læse. Men god. Sidste år havde vi den sågar med ude i Valbyparken til Ungdommens Folkemøde. I glasmontre, med sikkerhedsfolk og det hele. Der bliver passet godt på den. Og der er god grund til at fejre den. Så tillykke, til grundloven!

Men vi skal bruge mindet om grundloven til at skabe et nyt momentum. Det er fint at fejre grundloven, bare vi også husker, hvorfor vi egentlig har den. I virkeligheden handler det om samfundsengagement. Grundloven blev til, fordi folk søgte indflydelse, samlede sig, gjorde oprør og slog et slag for fællesskabet.

Det skal vi holde fast i – også i dag. Vi skal deltage, vi skal engagere os, og vi skal kæmpe for det samfund, vi ønsker at være en del af.

(PAUSE)

Det særlige i år

Der er noget ved verdens tilstand for tiden, der føles så uendeligt overvældende. Så meget lige nu, der føles så historisk håbløst.

En planet, der er ved at koge over.

Et samfund, der mishandler folk på baggrund af deres hudfarve.

En præsident, der ærlig talt ikke fatter en skid.

En helt ekstrem ulighed, der bare bliver større.

Og ja – en pandemi der slår folk ihjel og sætter verden i stå.

Måske har alle generationer haft det sådan – at netop de kriser, de stod i, var særligt forfærdelige. Sådan kan det i hvert fald godt føles for os. Det koger! Og der er nok at være vred over.

Men man må huske på, at på mange områder bliver tingene også bedre. Det går i den rigtige retning. Med alt for mange bump på vejen, ja, men i den rigtige retning. Grundlovsdag for 80 år siden må have været den tungeste følelse. Krigen var kommet til landet, og alt så sort ud. Men fem år senere sluttede krigen – og den grundlovsdag i 1945 må have været den største lettelse. Det lykkedes.

Og sådan håber jeg vores generation får det. At vi om fem år kan se, at tingene blev bedre. At det gik i den rigtige retning. At det lykkedes.

Men her kommer vores opråb til jer derude: Den forandring sker kun, hvis vi presser på.

Det var fint med en coronapause. En lur under dynen. Men vi har brug for at komme ud. Brug for at samle os og brug for at råbe højt. Forsvarligt, selvfølgelig. Men vi skal ud og samle indtryk. Og gøre de indtryk til vores udtryk.

Og det er så stærkt og rørende at se, hvad der sker lige netop i de her dage

Klimastrejker og klimamarch. Folk vil ikke finde sig i den måde, vi behandler jordens ressourcer på.

Lev og lad leve. Mænd og kvinder, der demonstrerer i kjoler på Rådhuspladsen. For folk vil ikke finde sig i at blive diskrimineret og tæsket for deres seksualitet.

Black Lives Matter. Kæmpe demonstrationer verden over. For folk vil ikke finde sig i, at mennesker bliver mishandlede og dræbt, fordi deres hudfarve er sort.

Der er nok at råbe højt for. Og der bliver råbt. Og jeg tror på, at stemmerne bliver hørt.

(PAUSE)

Næste sommer

Næste sommer findes ikke, hvis du er ung. Det siger de. Det er måske rigtigt. Men den her sommer findes. Og den kan mærkes.

Vi skal ikke drikke fadøl foran Orange. Vi skal ikke til traktortræk på Mors. Men vi skal på campingtur med vores orange telt. Og vi skal sidde bag på en traktor i vores venindes barndomsby.

Og vi skal udtænke vilde planer for fremtiden. Skrive vrede debatindlæg, tegne skilte til demonstrationer. Starte en facebookgruppe. Skrive en politisk novelle. Lave en vejfest. Holde en tale fra et tag. Du kan altid gøre noget.

Afrunding

Det har været et lorteforår at være ung. Men det gik. Og sommeren skal nok blive fin. Vi skal nok overleve en sommer uden de kæmpe store fester. Vi klarer os.

Men hvad vi ikke kan klare, er dårlig politisk dømmekraft.

Beslutningstagere, der ikke rykker, når der skal rykkes.

Magelige typer, der læner sig tilbage i gamle vaner.

Uambitiøse politikere, der lytter mere til stemmerne fra nederen lobbyister end stemmerne fra den progressive generation.

Og for at rykke ved dét, skal vi rykke sammen.

Vi skal hylde den ældgamle grundlov ved at blive ved med at demonstrere, råbe højt og samles.

For tiden er der en oplagt mulighed for at beslutningstagerne lytter til os og tager os seriøst. For vi har fat i den lange ende.

Vi er en ung generation, som skal leve i den verden, som venter forude. Lad os i fællesskab gøre den præcis så vild, kærlig, smuk, kreativ, debatterende, udfordrende, blomstrende, skør, rig, klog og sjov som overhovedet mulig.

Vi ses derude!

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Grundlovstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/emilie-torp-henriksens-grundlovstale-2020>